

[Kristen Østergaard.]

fjordene og de omliggende have, giver jo anledning til problemer dér, hvor de så kommer hen. Den moderne hygiejne er i høj grad karakteriseret ved, at affaldet skylles bort; det er jo så let og så bekvemt. Med Danmarks geografiske placering, omgivet, som det er, af have og med landet gennemskåret af mange vandløb, er fristelsen til at bruge bortskylningsmetoden særlig nærliggende.

Det danske samfunds stigende forbrug af vand pr. indbygger pr. år er et vidnesbyrd derom. Lovforslaget har jo en parallel i det lovforslag om vandforsyning, der blev diskuteret eller forhandlet her i tinget i går; det drejer sig både om at skaffe vand nok og det dertil hørende problem med at holde vore vandløb rene nok. Sammenfattende er de et vidnesbyrd om et tiltagende vandforureningsproblem. Kun få områder i landet er helt fritaget for dette problem, og til gengæld er der byområder, hvor problemet er meget, meget omfattende og vanskeligt.

I de lovforslag, vi her behandler, er problemet begrænset til de egentlige vandløb, men problemerne er jo store nok endda. Vandløbsloven er blevet skærpet flere gange, og det har været nødvendigt. Jo flere der skal bruge vandløbene og vandet derfra til flere anvendelsesformer, desto mere påkrævet er det, at der findes ordensregler, og at ordensreglerne bliver overholdt. Det er ligesom i trafikken. Hvor der er begrænset trafik, går det knap så højtideligt til med reglerne, men jo tættere trafikken er, desto vigtigere er det, at færdselsreglerne overholdes af alle, hvis der ikke skal ske ulykker.

Problemet her er jo grundigt undersøgt og kortlagt af spildevandskommissionen, der som bekendt har afgivet en betænkning for et par år siden. Forslaget eller forslagene — jeg inkluderer forslaget om landvæsneretterne også — er jo meget omfangsrige, ændringerne er mange, og det hele er meget teknisk betonet og ret vanskeligt at overskue ved en første gennemgang.

Vi er vant til at have megen respekt for

kommissioners arbejdsresultater, og derfor finder jeg det betryggende, at det er spildevandskommissionens arbejde, der ligger til grund for de omfattende ændringer, der foreslås i forslaget om ændring af vandløbsloven. Med denne anerkendelse mener jeg dog ikke, at forslaget kan sluges rått af folkettinget. Det omfattende lovforslag egner sig efter min opfattelse til en grundig gennemgang i udvalg med efterfølgende overvejelser i sommer, idet jeg nemlig, måske i modsætning til hr. Chr. Thomsen, ikke regner med, at vi kan nå at få forslaget færdig i denne samling.

Venstre kan tiltræde principperne i lovforslaget, specielt de hovedprincipper, som er nedfældet i punkterne om, at vandløbsetterne får større indflydelse og direkte medvirken ved sagernes behandling. Vi kan også bifalde kontrollen med rensningsanlæggenes drift. Det er selvfølgelig urimeligt, når et kommunesamfund har investeret store beløb i rensningsanlæg, ikke at sikre sig, at de foretagne investeringer udnyttes bedst muligt. Vi kan også være tilfreds med fremskyndelsen af spildevandsageres behandling, men her står vi også ved et område, hvor, som hr. Chr. Thomsen nævnte, det er spørgsmål om investeringer for de kommuner, som endnu ikke har gennemført den slags.

Vedrørende finansieringen af rensningsanlæggene er det vel nok berettiget at se lidt nøjere på konsekvenserne. Det kan godt være, det fremgår af selve forslaget, men at det er forbigået min opmærksomhed. I øvrigt ser det jo ud til, at de økonomiske konsekvenser i forbindelse med forslaget rent administrativt, jeg havde nær sagt imod forventning, er overskuelige, for så vidt som de kun omfatter omkring 1 mill. kr. pr. år. Jeg vil dog tilføje, at jeg nærer visse tvivl om, at det kan have sin rigtighed i praksis.

Med det tilsagn, der her er givet, hvad angår hovedprincipperne, og med den tvivl, som jeg nærer med hensyn til det nævnte punkt, vil jeg gerne sige, at også i forbin-